

penultim. col. Item etiam quia non omnis, qui moritur, est Joann. Evangelista, ut dicit idem Bald. in cap. 1. §. Vassalli, et 1. in fin. de Pace Constantia, in usibus feudor. Quod tamen intellige, quando talis confessio defuncti reperitur sola: secus tamen est si cum ea concurrant alia indicia: nam tunc plenè probat: quia non est credendum, quòd in tali articulo quis contra se & propriam conscientiam testimonium falsum dicat, nec debet præsumi immemor salutis æternæ, ut in cap. Sancimus 1. quest. 7. & in terminis ita tenet Philipp. Dec. in leg. 1. ff. Si certum pet. col. 3. num. 12. Hippolyt. notabiliter & melius quàm alibi in Repetitione rubric. ff. de Fidejus. num. 39. dicens quòd de hoc est statutum in inclyta Civitate Mediolanensi, quod ipse practicavit. Pro qua sententia & conclusione circa prædictos DD. facit textus notabilis non allegatus in proposito, in leg. Quæro, §. fin. ff. de Adil. edit. ubi habetur quòd servo vili & infami de facto proprio credendum est: & ejus confessio plenè probat, si cum ea concurrant alia indicia: & ad hoc summè notat & commendat ibi Alberic. Bald. Salic. & communiter alii DD. Notat etiam & commendat Bartol. in leg. Cum filius familias, ff. de Verborum obligat. col. fin. Confirmatur etiam, quia probatio non semper ruditer, & vulgariter debet intelligi, quod debeat fieri per duos testes vel propriam confessionem, sed per alias legitimas vel probabiles conjecturas, per quas iudex possit moveri, & ad perfectam credulitatem perducere: textus est in leg. 3. §. Tu magis, ff. de Testibus, cujus verba sunt: Quo argumenta ad quem modum probanda cuique rei sufficiant, nullo certo modo desiniri potest: hoc ergo rescribere possunt summam, non utique ad unam probationis speciem cognitionem statim alligari debere, sed ex sententia animi tui te existimare oportere, quid aut credas, aut parum tibi probatum opineris, & ibi communiter DD. Ex quibus resultat prædicta sententia & conclusio benè confirmata, quòd sola confessio alicujus tertii de facto proprio etiam in præjudicium tertii concurrentibus aliquibus indiciis, plenè & sufficienter probat.

Et istum casum habui de facto in mea propria persona & proprietatis Vesperorum Cathedra, quam ad præsens possideo, quam potius misericordia Divina habui, & obtinui quàm alio jure titulo, vel via ordinaria iustitia: in qua fuimus quatuor Oppositores, scilicet Doctor Velasco, Doctor Torres, Licentiatu Sanchez Regii Auditores; & similiter ego, qui obtinui victoriam Cathedræ, in qua fuerunt plusquàm mille suffragia: & summa lis & differentia fuit orta inter me & peritissimum prædictum Doctorem de Velasco: quia inter nos fuit maxima & omnimoda paritas & æqualitas inter suffragia, cursus, & qualitates

eorum: & facta regulatione omnium per Rectorem & Consiliarios, invenerunt prædictum Doctorem de Velasco excessisse in solo tertio unici cursus, & pretextu ejus protulerunt sententiam pro eo, & miserunt eum in possessionem prædictæ Cathedræ, quam habuit & possedit plusquàm per annum continuum, & fructus & redditus percepit: post quæ omnia viso processu, & præhabito consilio & deliberatione, conquestus fui coram Imperatore & Rege nostro, qui libenter audivit petitionem meam, & remisit causam celeriter pertractandam in Cancellaria Regia de Valladolid, ubi lis & causa duravit plusquàm per annum: & in effectu & substantia dixi & allegavi esse erratum in calculo & regulatione: quia in votis & suffragiis meis erat & continebatur unus cursus plusquàm numeratus fuit, de quo constabat ex proprio errore calculi & processu. Secundò & principaliter allegabam quòd dato quòd in calculo & regulatione non esset erratum, prædictum tertium cursus, in quo prætendebat excedere Doctor Velasco, non erat excessus: quia non potest inveniri in victoria alicujus Cathedræ minor excessus, quàm unius cursus integralis, qui fit ab scholari & auditore infra annum, vel majoris partis, & in tertia, quarta, vel dimidia parte anni non fit: nec potest fieri aliqua pars cursus, cum sit actus individuus, qui requirit totalem consummationem, & perfectionem, in quo pars non affert tantam utilitatem respectu partis, sicut totum respectu totius: & secundum hoc eramus pares & æquales, & ratione antiquitatis ego eram præferendus per Constitutiones nostras, dicentes quòd si in petitione Cathedræ plures DD. vel Magistri concurrerint, cæteris paribus, antiquior in gradu præferatur. Tertio, & principaliter allegabam, quòd plures Scholares & Studentes, qui vota & suffragia sua dederunt in prædicta Cathedra erant inhabiles, & nullo modo erant capaces, eorum specialiter quidam vocatus Joannes Nunnez, contra quem durante lite allegavi non esse facultatis legalis, nec habuisse votum & suffragium, & falsò votum dedisse ex maxima amicitia: & contigit quòd isto medio tempore interfecit quadam nocte Baccalaureum Ximenez, in cujus domo habitabat, & ejus erat commensalis, & fuit captus & incarceratus per Judicem Ordinarium Universitatis, & supervenit Licentiatu Joannes Curialis, Judex cum speciali commissione Regia, & fregit carceres judicis Scholastici, & statim sine longa mora eum condemnavit ad mortem, & publicè furca suspendi fecit: qui dum duceretur per vias publicas & plateas, ductus fuit per domum meam, me absente in prosecutione Cathedræ, & ejus litis, & alta voce clamavit & vocavit uxorem, filios,

&

& familiam meam; & coram eis dixit & confessus fuit qualiter votum & suffragium falsum dedit contra me, sine eo quòd aliquem cursum haberet, nec esset facultatis legalis: sed omninò & ex pluribus causis inhabilis ad votum & suffragium ferendum: & qualiter ipse illud præstitit pro Doctore Velasco in secreto, prout vota præstantur: & finxit & affirmavit, se habuisse quatuor cursus, & ita posuisse in schedula sua, quòd hoc manifestabat & declarabat pro remedio suæ conscientie: & iterum atque iterum in patibulo & furca antequam expiraret, hoc pluries clamando dixit & declaravit, & vocibus & lacrymis à me, licet absente & familia mea veniam imploravit, & postea in prædicta Cancellaria Regia coram prædictis Judicibus causæ, inter omnia alia, quæ in favorem proprium allegavi, fuit quòd votum & suffragium hujus condemnati non deberet valere, & per consequens deberent auferri de computatione & regulatione Doctoris de Velasco quatuor cursus, quos iste dixit habere, ex quo resultabat, quòd mihi deberet adjudicari prædicta Cathedra, & allegabam in favorem meum, quòd ista erat confessio defuncti de facto proprio: cum qua concurrebant alia plura indicia, & secundum hoc plenè & sufficienter probabat, licet tenderet in præjudicium tertii; hoc est prædicti Doctoris de Velasco, juxta prædictam superiorem communem sententiam & conclusionem, quam fundavi. Nam primò allegavi & probavi maximam amicitiam, quam habebat cum prædicto Doctore de Velasco. Secundò, quia etiam in articulo mortis dixit, fabricasse falsitatem in matricula, certo modo & signo: & ita apparuit & inventum est. Tertio, quia antequam votum & suffragium dedisset, dixit & confessus fuit coram plurimis amicis, quòd non erat facultatis legalis, & timebat penam falsi.

Quartò quòd in aliis Cathedris legalibus nunquam repertus fuit votum dedisse, nec scriptum esse in Matricula. Quintò, quia postquam votum & suffragium dedit in prædicta Cathedra, dixit & confessus fuit coram pluribus, qualiter ingressus fuit Claustrum Rectoris & Consiliariorum secretè, me illum non vidente ad opponendam exceptionem, & tandem pertransivit inter alios etiam moneta falsa.

Sextò sicum & finaliter probavi alia quàm plurima quæ hic non refero, per quæ mihi fuit adjudicata prædicta Cathedra: & in gradu supplicationis fuit sententia confirmata, non tamen fuerunt fructus mediæ temporis, lite durante percepti, mihi restituti, sed remanserunt penes prædictum Doctorem de Velasco, quia possidebat cum titulo, argumento textus in leg. Justè

possidet, ff. de Acquirenda possessione. Fateor tamen, quod aliqua personæ ex timore conscientie propria mihi restituerunt plusquàm mille aureos pro aliqua satisfactione damni & præjudicii quod incurri propter injusta & illicita negotia contra me adhibita & commissa durante vacatura.

In qua proprietatis Vesperorum Cathedra favente gratia & misericordia Divina, maxima & mihi possibili cura & sollicitudine, legi per viginti annos, à lucrosa advocacy & negotiis temporalibus me abstinendo, & in reddenda vera & solida doctrina, & pauperibus incarceratis subveniendo, omne tempus consumendo. Ex quo licet Doctor honesta vita & legali scientia præditus plurima & singularia privilegia consequatur: Primum: Quia talis Doctor maximè actualiter legens in aliqua Universitate præcedente rigoroso examine, approbatus à scholastico vel patricio, & sic ab antiquiore suæ facultatis de ejus commissione insignia Doctoratus conceduntur, quæ principaliter sunt quinque, scilicet ascensio Cathedræ, in signum perfectionis acquisitæ Doctrinæ, argumento textus in cap. Multi, distinct. 40. impositio byrreti cum fusculo rubeo in signum coronæ acquisitæ in fortissimo certamine, non minùs quàm milites qui gladiis, clypeis & thoracibus defendunt rempublicam, argumento textus in cap. Si quis virorum, distinct. 30. & in leg. Advocati, Cod. de Advocat. divers. judic. & in leg. unica, Cod. de Athleti. Præsentatio libri claussi & aperti, in signum sapientiæ, in ejus corde & pectore-clausæ, pro eruditione, & doctrina totius mundi, argumento textus in cap. Habeo librum, distinct. 16. annulli subharratio in signum desponsationis legalis sapientiæ, argumento textus in cap. Femina 3. quest. 5. osculi exhibitio, in signum pacis & amoris Dei & proximi, argumento textus in cap. Pacem de consensu, distinct. 3. & in terminis hæc insignia ponit Glossa singularis in jure, juncto textu in Clement. de Magistris, & ibi communiter DD. in locis suprà allegatis.

Secundum privilegium est: Quia non debet in jus vocari sine venia, & habet Judicem proprium & particularem scholasticum, ut in leg. Quoties, Cod. de Dignitatibus, in Authent. Habita, Cod. Ne filius pro patre, & in Clem. 1. & 1. de Magistris, & utrobique DD. & tenet Bartol. & alii in leg. Si libertus, ff. de In jus vocando.

Tertium privilegium est: Quia non potest incarcerari pro debito civili, ita probat textus in leg. Medicos, Cod. de Profess. & Medic. lib. 10. & ibi Platea & communiter DD.

Quartum privilegium est: Quia non potest torqueri stantibus indiciis, & ita probat textus

in

in leg. Milites, Cod. de Quast. & ibi notat Cyn. Alber. & communiter DD. textus in leg. Si ex-
cepta, Cod. de Malefic. & mathem. & ibi Salic.
& alii DD. & tenet Glossa ordinaria in leg. Om-
nes, §. Præterea de Episcop. & Cleric. Bartol. &
communiter DD. in leg. Omnes Judices, Cod. de
Decurionibus, Felin. in Rubric. de Magistris, &
dixi & tenui in materia delictorum, cap. 13.

Quintum privilegium est: Quia poenis ple-
bejorum affici non potest, ita probat textus in leg.
Desertorem, §. Pana Militari, ff. de Re Militari,
& tenet Glossa ordinaria in leg. 1. §. Præterea,
Cod. de Episcopis, & Clericis, & ibi communiter
DD. Bald. & alii DD. in cap. Cum quidam de
Jurejurand.

Sextum privilegium est: Quia efficitur immu-
nis & exemptus ab omnibus subsidiis, tributis,
& muneribus personalibus, quæ aliis plebeis, &
popularibus personis imponuntur, textus est in
leg. Medicos, Cod. de Profess. & Medic. text. in
leg. 1. Cod. de Immunitate publica, lib. 10. &
utrobique communiter DD.

Septimum privilegium est: Quia potest arma
impunè portare omni tempore, & loco prohibi-
to, ita probat textus in dict. leg. Medicos, &
ibi Bartol. & communiter DD.

Octavum privilegium est: Quia debet sedere
cum ipso Judice Ordinario, in loco ubi iudicium
exercet, nisi compareat in sua propria causa, ita
probat textus in leg. 1. Cod. de Officio civil. judic.
& ibi DD. & tenet in specie Felin. in Rubric. de
Magistris.

Nonum privilegium est: Quia excusatur liti-
gator à condemnatione expensarum: item etiam
excusatur Judex in syndicatu, si litigavit vel pro-
ferat. sententiam secundum opinionem probabilis
Doctoris, contra communem opinionem, argu-
mento textus in cap. Ut debitus de Appellatione,
& in cap. 1. de Postul. lib. 7. & tenet Abb. in
cap. 1. de Postulat. præd. Cardin. in Clem. 2. de
Magistris, col. 3. num. 16. Bald. & alii DD.
in leg. fin. Cod. de Pœna judic. qui malè judic.

Decimum privilegium est: Quia potest ex-
pellere fabrum vel malleantem juxta domum
suam, ita Glossa ordinaria in leg. 1. ff. Solutio
matrimon. in Glossa fin. argumento illius textus,
& ibi tenet Bartol. & communiter DD. præcipuè
Jason num. 45. idem tenet Bartol. & alii DD.
in leg. 1. Cod. de Stud. liber. Urbis Roma, lib. 11.
cujus ratio est ne impediatur ingeniosa speculatio
litteralis, quæ tendit in favorem publicum.

Undecimum privilegium est: Quia talis Doc-
tor & uxor ejus vidua, si non mutat statum, &
filii, & descendentes ejus gaudent omni illo com-
modo, privilegio, dignitate, & prerogativa, qua
nuntantur, & gaudent nobiles & claro sanguine

decorati: quia scientia nobilitat hominem sicut
antiqua progenies, ita probat textus in leg. 1.
§. Est quadam, Cod. de Variis & extr. cognit.
text. in leg. Proximus, Cod. de Proxim. Sacro-
sanctis Scripturis, lib. 12. text. juncta Glossa in
leg. Societas, §. Societas, ff. Pro socio, text. in
leg. Providendum, Cod. de Posthum. text. in leg.
Medicos, in leg. Magistris, Cod. de Profess. &
Medic. lib. 10. text. in Clement. 2. de Magistris, &
utrobique communiter DD. & Petrus Lenander
in 6. volumin. tractatu 2. part. de Doctor. privil.

Duodecimum majus & excellentius privilegium
est: Quod talis Doctor, qui legerit, & docue-
rit in proprietatis Cathedra, in Universitate
approbata, sicut nostra Salmantina per viginti
annos, jubilatus & illustrem veteranorum mili-
tium titulum & dignitatem acquirit, sicut Dux,
Comes spectabilis clarissimus, velut ille qui est
ad latus Principis, textus est in leg. unica, Cod.
de Professoribus, qui in Urbe Constantinopolitana
docentes legem meruerunt comitivam, lib. 12. &
ibi Glossa ordinaria, Bartol. Plat. & communi-
ter DD. textus in leg. unica, Cod. de Comitibus
& Archiatris Sacri Palatii, eodem libro, & ibi
etiam communiter DD. textus in leg. 1. & per
totum, ff. de Privilegiis veteranorum, tenet etiam
Bartol. in Proæmio, ff. Veter. col. 1. num. 17.
Alexand. & moderni, in leg. 2. §. Si prius, ff. de
Vulgar. & pupil. & idem expressè disponit lex 8.
rit. fin. part. 2. & idem hodiè disponunt Consti-
tutiones nostræ Universitatis. Et talem titulum
& dignitatem licet immeritus & indignus, solo
favore & gratia Divina consequutus fui, quia in
hac Universitate Salmanticensi prius omnes Ca-
thedras in jure civili ordinarias & salariatas ha-
bui & obtinui, duas quidem Institutionum, duas
etiam Codicis & unam quæ sola est Digesti vete-
ris, & postea duas quidem proprietatis Vespero-
rum, in quarum secunda legi per dictos viginti
annos, in quibus principales materias totius juris
civilis perlegi & discursi, & eas posui, & collegi
in scriptura publica.

Advertendum tamen, quod oportet, quod
per istud tempus viginti annorum quis legat con-
tinuè & non interpolatim: ut quis legat per cer-
tos annos in una Universitate, & postea sumpto
officio diverso, vel ex alia causa vel impedimento
desinat legere sine licentia, & speciali mandato
ejus, & denique postea in eadem vel diversa Uni-
versitate iterum velit legere & perficere, quia non
sufficit: ita probat textus valdè notabilis in
leg. 2. & 3. Cod. de His qui non impleverint, lib. 10.
& ibi tenent & commendant DD. tenet etiam
Plat. in dict. leg. unica, Cod. de Profess. qui in
Urbe Constantinopolitana.

Circa prædicta tamen necessario quæro: An
Doc-

Doctor factus & creatus à Principe præferatur
aliis Doctoribus? Et resolutivè dico quod si est
factus & creatus, præcedente rigoroso examine,
benè præferatur etiam aliis antiquioribus. Si verò
solo verbo, non præferatur, argumento textus
in lege 2. ff. de Alio scribendo, & in leg. Nemo,
Cod. de Advocand. divers. judic. & in expresso ita
determinat Romanus in leg. Si verò, §. de Viris, ff.
Solutio matrimonio 29. falsis; cum quo transeunt
cæteri Doctor. tenet etiam & reputat singulare
Jason in leg. 2. §. Si prius, ff. de Vulgar. & pu-
pillar. col. 3. num. 17. & Andreas Sicul. in Proæm.
Clement. & Marian. Senens. in cap. Qualiter &
quando, de Accusatione, tertio notabili.

Item etiam quæro: An talis Doctor, maximè
jubilatus & illustris, præferatur militi, & sic no-
bili sanguine decorato? Et certè utraque pars
posset de jure fundari. Sed ista est vera & notan-
da concordia, quòd in actibus militaribus præfe-
ratur miles; in actibus verò Doctoralibus, &
litteralibus præferatur Doctor: ita singulariter
determinat Felin. in cap. 4. de Magistris, &
sequitur Petrus Lenander. in tractatu de Doctor.
& eorum privilegiis, volum. 6. quast. 6. part. 3.
in actibus verò ambiguis & promiscuis similiter

dicunt prædicti DD. quòd præferatur Doctor,
quasi ex præmio scientiæ litteralis maximo labo-
re, & propria virtute acquisito. Sed certè cre-
derem militem ex antiquo, illustri, & clarissimo
sanguine præferri: quia jura, & privilegia eo-
rum dicuntur magis antiqua, perpetua, & im-
mutabilia, & sic digna præponi altiori loco, ar-
gumento textus in leg. 3. ff. de Interdictis & re-
legatis, & in leg. 1. §. penult. ff. de Aqua plu-
viali arcend. & in leg. Divo Marco, Cod. de Quas-
tionib. & in leg. Si, Cod. de Tyrone lib. 12. cum simil.

Finaliter, & postremò, pro vera, propria,
fructuosa & perpetua dignitate ineffabilis coeles-
tis gloriæ obtinenda, quæ cunctis rebus est
præferenda, humiliter summum, & omnipo-
tentem Deum, & Dominum nostrum supplico,
& lachrymis exoro, ut maximos, & continuos
labores, quos in Militia litterali, & aliis rebus
spiritualibus, & secularibus propter hunc finem
sustinui, respicere dignetur: licet tanto præmio
non sunt condigni, suâ tamen misericordiâ, &
meritis Passionis suæ, & intercessione Beatissimæ
Virginis MARIE, & suæ Angelicæ anuntiationis,
& aliorum Advocatorum meorum eam mihi
concedere dignetur. Amen.

LAUS DEO.

